

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Infirmus, parag. 5

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

rum, ut in omnium sententiâ cum attritione illud mortale remittat; nam propterea dicitur, auferite Reliquias peccatorum, id quod pluribus explicanti Theologi.

2. Huc ergo pertinent peccatores, de quibus notat Primò. Coninck a si post peccatum commissū, v. g. post duellū, tempus superfuit, quo vulneratus pœnitere potuit, præsumendum esse, saltem per attritionem pœnituisse, nisi contrarium clarè constet, quod certè clarè constare, difficile est. Quare, si sit à sensibus abalienatus, unde non possit, nec conteri, nec sacramentalem Absolutionem cum attritione suscipere, erit regulariter per Extremam-Unionem reficiendus, quia regulariter præsumitur attritus, & non potest de statu actiua-
b In opus-
cul. meth.
comm. c. 5.

3. Notat Secundò Sã, c suscipientem hoc Sacramentum, non debere esse excommunicatam, nam propterea, si sit, vel si timeatur esse ejusmodi, erit, prius, siue absolute, siue sub conditione, si indiget, absolvendus; pro eo enim articulo quilibet Sacerdos hanc absolvendi potestatem habet, eo modo, & cum iis oneribus, quæ supra à pluribus explicuimus.

4. Dices. Si suscepturus hoc Sacramentum debet existere in gratia, ut dictum est num. 1. quo modo ad administrandum illud infirmo alienato à sensibus, de quo solum nunc est locutio, satis est mihi ministranti, si illum attritum dumtaxat esse præsumam?

5. Respondeo, hunc nodum solvit Suarez ego indicavi, dum eodem numero primo dixi, (vel bona fide putans se esse in gratia.) Cū enim dictus Suarez sibi, sic objecisset. Fidelis non potest licitè accipere hoc Sacramentum cum sola attritione cognita: ergo, nec Minister potest licitè dare; Cum, inquam, sic objecisset, ita respondet. Vtique potest, quia, si conferat, Sacramentum non carebit effectu suo. Diximus enim supra, Sacramentum hoc facere de attrito contritum, quoties suscipiens non peccat de novo in eius susceptione. Sed ille recipiens de quo loquimur, non peccat de novo, nam ratione talis status, in quo est à sensibus destitutus, est incapax novi peccati, & aliàs supponitur attritus, quo pacto absulit obicem gratiæ, ergo sit contritus virtute hujus Sacramenti, recipit que gratiam, & consequenter Minister illi hoc Sacramentum conferre dignè poterit. Hæc Suarez.

§. V.

Infirmus.

1. Eiusmodi sunt omnes ii, qui ex vulnere (quidquid aliqui dicant, qui volunt, ut præter vulnus, morbus aliquis accedat) qui ex morfu Viperae, vel rabidae Cånis (ergo etiã, qui ex veneno quocumque) qui ex senio, qui ex humorum inordinacione, qui ex naturæ debilitate, ut etiã mulieres, quæ ex prægnatione, vel puerperio; Omnes, inquam, hi, si iam mortis probabili periculo esse, juxta prudentis, & quidem benignum judicium, iudicantur, possunt Extremam-Unionem suscipere, etiã si in lecto non jaceant.

2. At verò, Qui mortis supplicio sunt afficiendi, qui periculosam navigationem aggressuri, qui ad prælium quantumvis atrox præparantur, nec licitè, nec validè eamdem Unionem suscipient, quia, ut sic non sunt infirmi.

Imò Suarez f sustinet, non solum illicitam, sed invalidam esse collationem hujus Sacramenti factam infirmo, qui prudenti judicio non periclitatur, quod certè probabile est: quia hoc Sacramentum institutum est pro fine vitæ. Sed est etiã probabile, esse validã, & licitam, ut sustinet Coninck g quia Tridentinum h dicit, hoc Sacramentum conferendum esse Infirmis, præsertim periculosè h Trid. decumbentibus. Notandum enim est illud (præsertim) quod indicat posse, quoad valorem, etiã aliis infirmis.

3. Quid, si sit dubium, an infirmus sit in dicto periculo? Resp. etiã in prædicta sententiã Suarii, ministretur, (ait Capeavilla i) i Cap. huic Extrema Unctio. Sed expectetur (inquit Castropalaus k) donec constet de periculo. Utraque sententiã est probabilis, sed prior magis est animæ favens, adeoque licentius excipienda.

4. Et quidem adverte, etiã in prædicta Suarii sententiã, (quam certè esse in praxi sequendam, & non illam Coninck, ipse usus Fidelium communis ostendit) periculum esse expectandum, non verò vitæ desperationem. Nam concors est Theologorum vox, Extremam-Unionem esse conferendam, quando sensus, & mens recipientis vigent, ut animarum reverenter, & cum majore dispositione recipia-

recipiatur. In quo tamen rigorose loquitur

2. *Cathechismus. a Gravissimè, inquit, ii peccant, qui illud tempus aegroti unguendi, observare solent, cum jam, omni salutis spe amissa, vita, & sensibus carere incipiat.*

3. *Ejusmodi dictum lenit Quintanaduenas b dicens, ad mortalem culpam incurrendam, requiri, ut tanta dilatio, dedita opera, & ex negligentia fiat.*

4. *Adhuc mitius Suarez & Ministri (ait) cucusuar. l. c. rare debent, ut hoc Sacramentum detur Fidelibus, dum sunt sui compotes. An vero hoc ita sit necessarium, ut cadat sub preceptum. Auctores nihil dicunt, neque ego facile hanc obligationem imponam, saltem sub gravi culpa. Hactenus Suarez, lege tamen exceptionem mox num. 8. ponendam.*

5. *Hæc quoad Ministros: Sed quid de ipso infirmo, obligaturne sub mortali ad hoc Sacramentum suscipiendum.*

6. *Respondeo, communem esse opinionem solum obligari sub veniali, quia hoc non est Sacramentum necessarium: Excipe, Primò, quando ex contemptu omittat, vel cum gravi scandalo, quod certè non adest solum ex eo, quòd infirmus requisitus, velit differre ad tempus commodius; sed adesset, inquit*

7. *Coninck, d & Laymam, e quando requisitus ex nulla causa noller, unde astantes (ait 10. n. 30. Layman) conciperent, illum esse hæreticum, vel ob hominis auctoritatem, ad vilipendendum hoc Sacramentum, moveri possent. De Vn. cap. 7. nique Hurtadus f notat, rarum esse, quòd sequatur ejusmodi grave scandalum ex mera officii missione.*

8. *Excipe Secundò, quando aliud Sacramentum infirmus non suscepit, nec contritionem elicit, nam tunc videtur ex obligatione Charitatis ad se ipsum, teneri ad suscipiendam Extremam-Unditionem; ut si forte sit in peccato sibi non cognito, gratiam cum attititione acquirat, justusque decedat.*

9. *Atque id, quod in hac secunda exceptione dictum est, debere etiam servari à Ministris, & assidentibus circa infirmum, operæ pretium est, advertere.*

10. *Denique Prælati, & Parochi, sub quam obligatione tenentur ad hoc Sacramentum suis ovibus administrandum, dicam cap. 4. nu. 5.*

§. VI.

Quando reiterari potest Extrema-Unditio.

1. **Q**uamvis Extrema-Unditio Characterem non imprimat, ut supponit Tridentinum & ex Eugenio Quarti definitione, nihilominus, eodem periculo mortis perseverante, iterari, nec licitè, nec validè potest, quia semel habita, sufficit pro eodem periculo, ut ex usu Ecclesiæ constat antiquissimo. At si novum superveniat periculum, licet infirmitas non cessaverit, validè poterit, & licitè, quia tunc censetur alia nova infirmitas, atque adeò novo remedio, novoque indigens auxilio.

2. *Hæc sunt certa, & omnibus obvia. Verum gravis difficultas apud Doctores agitur, quonam modo hoc novum periculum cognosci possit? Quod tamen ex sequentibus eorundem Doctorum explicationibus habebis, spero, manifestè.*

3. *Hurtadus b sic loquitur. Ut verò novum h. 6. Hurt. adsit periculum, non requiritur majus temporis de Extr. intervallum, quàm, quòd requiritur, ut infirmus Vnc. diff. dicatur prius periculum evasisse, seu fuisse extra 10. sine illud.*

4. *Bonacina i sic. Si status, inquit, Infirmi- i Bonac. d. tatis mutetur, potest iterari Extrema-Unditio. Ita- 8. de Extr. quo, si existens in periculo mortis infirmus percepit un. q. unie. Extremam-Unditionem, deinde per aliquot dies p. 6. nu. 4. evasit mortis periculum; ut si, per mensem, convalescit à periculo mortis, potest iterum recipere hoc Sacramentum, si iterum incidat in grave ejusdem mortis periculum.*

5. *Suarez k cum dixisset, frivolum esse, ad k Suar. iterandam Extremam-Unditionem, unius To. 4. in 3. anni interruptione postulare, vel unius mensis; sic addit. Idèò hac regula non est admodum sect. 4. n. 7. certa, idèòque prudenti arbitrio hoc relinquendū est, ut nimirum, considerata diuturnitate agritudinis, & statuum eius, & interruptionis eorum inter se, practica, & communi existimatione, illa censentur diversa pericula, & status ita diversi, & perinde se habeant, ac si essent morbi omnino distincti.*

6. *Coninck l ita docet, Intervallum inter l Conin. d. periculū transactum, & periculum novum in ea- 19. de Ex- dem infirmitate, debet esse notabile, id est tantum, tr. Vn. d. 8. ut utrumq; periculum, non solum secundū appa- n. 26. rentiam, & effectus, sed in re ipsa possit dici distinctum.*

g Trid. sess. 7. c. 2. de Sac. in Gen.